

Inleiding: Binnen stottertherapie is transfer van de aangeleerde vaardigheden naar het dagelijkse leven niet evident. Virtual Reality biedt de mogelijkheid om het dagelijkse leven binnen te brengen in de veiligheid van de therapieruimte.

Transfer binnen stottertherapie voor volwassenen

Stotteren is een stoornis in de vloeiendheid van het spreken en komt naar schatting bij 0,7-1% van de wereldbevolking voor .

‘fluency shaping therapy’. Bij elk van deze therapievormen kunnen de aanpak en de aangeleerde vaardigheden enigszins verschillen . Een overeenkomst tussen deze therapievormen is evenwel dat de aangeleerde vaardigheden op een bepaald moment zullen worden toegepast in het dagelijks leven, ook wel de ‘transferfase’ genoemd. Tijdens deze fase zal de therapeut de persoon die stottert zo goed mogelijk begeleiden in het automatiseren en generaliseren van de aangeleerde vaardigheden buiten de therapieruimte .

Virtual reality

De vraag tot het binnenbrengen van de realiteit in de therapieruimte wordt niet alleen binnen stottertherapie gesteld. Ook bij het behandelen van onder andere angststoornissen zoals fobieën, paniekaanvallen en posttraumatische stressstoornis probeert men desensitisatie te bereiken door het binnenbrengen van de realiteit in de praktijkruimte. Deze stoornissen tonen vergelijkbare affectieve, gedrags- en cognitieve componenten met die van stotteren . Bij dit type stoornissen werden reeds positieve resultaten gezien door gebruik te maken van virtuele realiteit of kortweg VR.

De scenario's werden gefilmd met een smartphonecamera en afgespeeld met een VRbril die de onderzoekers reeds ter beschikking hadden .

Dit prototype werd getest in de logopedische praktijk van één van de onderzoekers. De volwassen zorgvragers kregen de mogelijkheid om dit prototype vrijwillig te testen. In het totaal gingen 13 personen in op dit aanbod. De leeftijd van de testpersonen varieerde tussen 16 en 50 jaar. Ze waren allemaal de startfase van stottertherapie voorbij .

Tabel 1.

De testpersonen kozen zelf welk scenario voor hen het meest geschikt leek. Scenario 1 werd vier keer gekozen, scenario 2 vijf keer en scenario 3 vier keer.

RESULTATEN

Vooraf en/of tijdens de interactie werd door het merendeel van de testpersonen eenzelfde type spanning ervaren als deze die in een echte situatie ervaren wordt. Dit was voor de meesten onder hen onverwacht. De opbouw van het scenario vóór de effectieve interactie, bijvoorbeeld het wachten in de rij bij de bakker, werd aangehaald als meerwaarde.

"Terwijl je jouw beurt afwacht, voel je de stress opkomen.

Waarnemingen stottertherapeut

De stottertherapeut die het experiment bijwoonde gaf aan dat bij de meeste deelnemers een goede inleving observeerbaar was.